

Negre sobre blanc

InDret torna a canviar, a millor –espero–: una nova presentació, més sòbria –si escau– que l’anterior, molt més flexible i amigable i, sobretot, que permet un ampli grau d’autonomia als autors dels treballs que publiquem.

InDret havia crescut molt en els darrers anys, l’anterior presentació havia quedat curta i la seva utilització resultava exigent, quelcom –confesso– pretès per a filtrar l’accés i deixar pas únicament als lectors realment interessats en l’anàlisi del dret. Aquests han de tenir present que InDret és, ara per ara, una revista d’accés gratuït.

InDret compta amb més de tres mil subscriptors, així com dotzenes de milers de lectors ocasionals; publicar en aquesta revista multiplica les possibilitats de què els seus autors siguin reconeguts en comptadors amb futur, com [Google Scholar](#), quelcom el vell món de la lletra impresa encara no ha sabut veure; per últim, donat que la revista no exigeix exclusivitat, sinó només prioritat, publica els originals puntualment i ofereix als seus autors la possibilitat de contactar amb alguns dels millors especialistes del seu camp d’activitat per tal de millorar el producte abans de decidir enviar-lo a una altra publicació. Així, i des de qualsevol punt de vista rellevant en l’anàlisi del dret que es publica predominantment però no únicament en llengua espanyola, no hi ha dubte de l’èxit d’aquesta revista electrònica. Si vostès cerquen la nostra revista a Google, només han d’escriure el seu nom – InDret- i comprovaran que és la primera d’entre centenars de milers d’*indrets*, la cultura primària del nucli central de la gent d’InDret: el lloc del Dret.

Un èxit així no deu res a l’atzar, sinó que ha estat possible perquè disposem de nombrosos ajuts de la Generalitat de Catalunya i del *Ministerio de Educación y Ciencia*, que no només ens permeten adaptar les nostres presentacions a les exigències de cada moment, sinó també pagar una còngrua remuneració als *predocs* que treballen a la sala de màquines d’InDret. Permeteu-me que els citi doncs, sense la seva col·laboració, la tasca resultaria senzillament impossible: Rosa Milà, Marian Gili, Esther Farnós, Ignacio Marín, Laura Alascio, Miguel A. Roig, Carlos A. Ruiz i Ariadna Aguilera. Finalment, Joan Carles Seuba s’encarrega de què tot quadri i surti a la xarxa amb la difícil facilitat pròpia del professional de veritat: amb naturalitat i sense que es noti l’esforç. Molts dels ajuts que reben els grups d’investigació de l’àrea de dret civil de la UPF aporten recursos materials i humans a una revista electrònica productiva per cada euro que s’hi inverteix.

Per la seva banda, la Universitat Pompeu Fabra ens facilita una infraestructura sense la qual tampoc podríem seguir endavant. Tot i que InDret contracta el seu disseny i la seva enginyeria de software fora de la Universitat, el recolzament d’aquesta última i, en

particular, dels seus informàtics es molt valuosa: confien en nosaltres, ens ajuden sense preguntar a on ens dirigim i ens ofereixen el seu temps amb generositat i encert.

InDret espera i desitja que els seus lectors no deixin de recórrer a la nostra revista per a accedir als seus continguts, alhora que confia en què la nova presentació els faciliti la tasca i ens permeti a tots avançar cap als cinc mil subscriptors. Llavors, en parlarem de nou.

Pau Salvador Coderch